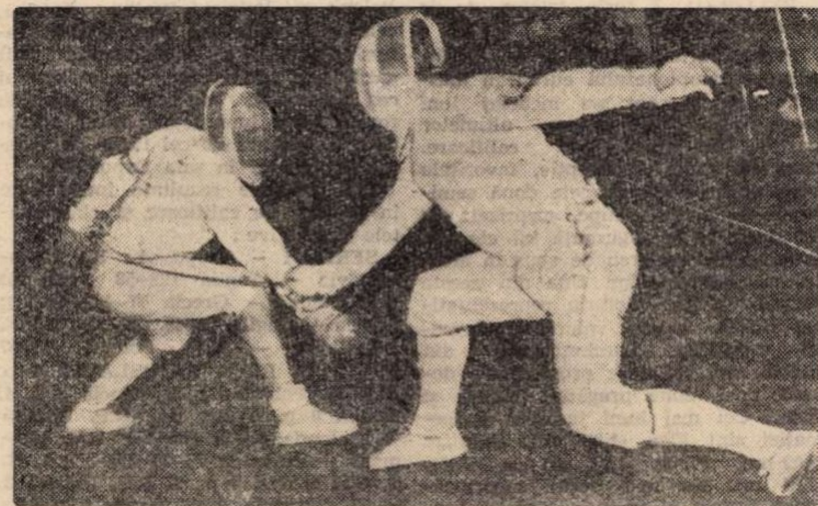
Însemnări pe marginea întîlnirii de scrimă R. P. Romînă - R. S. S. Bielorusă

DEBUT IMBUCURĂTOR IN SEZONUL INTERNAȚIONAL

Confruntarea de săptămîna trecută cu scrimerii R.S.S. Bieloruse a coincis cu prima întîlnire internațională din acest sezon a trăgătorilor noștri. A fost un eveniment important mai ales acum în ajunul a două „examene" sportive internaționale dificile: triunghiularul feminin de floretă R.P. Romînă — R.P. Ungară — Italia (13 mai), și campionatele internaționale de scrimă ale R.P.R. de la sfîrșitul acestei luni. Sportivii noștri sînt suficient de bine pregătiți? Ce probleme ar mai fi de rezolvat? In parte, întîlnirea cu trăgătorii R.S.S. Bieloruse ne poate ajuta să răspundem la aceste întrebări...

Mai întîi, despre floretiste. Concursul ne-a relevat deosebita grijă pentru detaliu în pregătirea **Olgăi Szabo**, vitalitatea extraordinară (dublată de o tehnică sensibil îmbunătățită) a **Gelei Sachelarie**, maturitatea tinerei trăgătoare Ana Ene. Cea mai bună tehniciană din scrima noastră feminină, **Maria Vicol**, ne-a dat multe emoții la individuale, unde a tras cu prea puțină convingere. S-a revanșat, în schimb, în întrecerea pe echipe, cîștigînd toate asalturile. Nădăjduim că pe viitor vom consemna în dreptul numelui ei și calificativul de cea mai constantă trăgătoare.

La adresa floretiștilor avem de asemenea cuvinte de laudă. Revelația a constituit-o tînărul **Ioan Drîmbă**. Prin felul în care s-a prezentat pe planșă, Ioan Drîmbă s-a arătat la înălțimea încrederii acordate (este prima oară cînd participă la o întrecere internațională) dovedind o pregătire multilaterală un bagaj bogat de elemente tehnico-tactice, multă inventivitate și putere de luptă. I-ar șade bine — ca și Anei Ene, de altfel — să fie însă ceva mai modest. Tendința de înfumurare pe care o are, i-ar putea fi dăunătoare, ar putea avea repercusiuni și asupra echipei. Favoritul nr. 1 la floretă, **Tănase Mureșanu** (singurul învingător al lui Drîmbă) ar fi putut realiza maximum de victorii, dacă ar fi tras mai constant, mai aproape de valoarea sa. Dar Mureșanu a tras cîteodată prea dezordonat, nu s-a concentrat suficient. Numai așa se explică eșecul său la Malenkó (care s-a prezentat foarte slab) și apoi la Cernișevici, care de fapt este specialist în spadă... **Sorin Poenaru** a muncit bine, mai ales în întrecerea pe echipe, realizînd cîteva victorii frumoase. I-am recomanda însă să-și modifice stilul să nu mai facă lovituri de oprire pe atacul adversarului, căutînd să dea impresia că el ar fi inițiatorul acțiunii. **Csipler** a avut o bună

Moment dintr-un asalt al floretiștilor (Concursul internațional R. P. Romînă — R. S. S. Bielorusă)

Foto: P. Romoșan

finalitate în lovituri. El are multă putere de luptă, dar uneori este prea repezit și acționează prea hazardat.

Spada a fost punctul nevralgic în evoluția trăgătorilor noștri. Este foarte adevărat că lotul scrimerilor R.S.S. Bieloruse a beneficiat de aportul unui quartet redutabil, în care Cernișevici a fost de-a dreptul irezistibil. Ne așteptam totuși ca spadasinii noștri, trăgători destul de experimentați, să găsească posibilități de echilibrare a luptei. In general, spadasinii romîni au manifestat aproape aceleași lipsuri: o insuficientă pregătire fizică, o sărăcie de acțiuni tactice, prea puțină atenție. Hotărît lucru, spadasinii vor trebui să muncească mai mult, pentru a putea atinge un nivel care să corespundă actualelor cerințe internaționale.

Oarecum inegală a fost evoluția sabrerilor. Campionul țării — ne referim la întrecerea pe echipe — D. Mustață a tras prea agitat. Deși are o excelentă paradă ripostă, el n-a folosit-o decît foarte puțin și numai în momentele de „enervare". Nu putem fi de acord, vorbind de același trăgător, cu felul în care el caută să-și cîștige simpatia juriului prin diferite procedee ieftine. Ce ar fi, de pildă, dacă Mustață ar renunța definitiv la scoaterea ostentativă a măștii? Ce-ar fi dacă el ar urma, în această privință exemplul trăgătorilor R.S.S. Bieloruse, care au avut pe planșă o ținută de adevărați sportivi? **Pelmuș** a tras fricos, a atacat cu gîndul la... retragere. Se pare că și-a pierdut — inexplicabil! — încrederea în posibilitățile sale. **Aruș** a fost prea simplist în acțiuni și lipsit de inventivitate. Singurul sabrer care a „mers" a fost **Rohoni**. El a avut o bună alonjă și un dezvoltat simț al timpului. Tactic de asemenea a acționat cu multă siguranță. Dar cu o singură floare... O observație generală pentru sabreri: în meciul pe echipe s-a observat că ei aplică o tactică nepotrivită. Astfel, în momentul în care au văzut că juriul nu este suficient de obiectiv, în loc să lucreze la paradă ripostă au abuzat de lovituri duble, care — așa cum s-a și întîmplat — puteau fi apreciate în mod deformat.

In ansamblu, acestea ar fi observațiile noastre. Ele ar putea forma punctul de plecare intr-o analiză pe care antrenorii noștri au datoria s-o facă, străduindu-se să retușeze lipsurile semnalate.

TIBERIU STAMA

Tinerii handbaliști bucureșteni pe locul III în turneul de la Sarajevo

SARAJEVO 2 (*prin telefon*). In primul joc din cadrul turneului de handbal în 7, echipa de tineret a orașului București a întîlnit formația secundă a orașului Sarajevo alcătuită din jucătorii echipei divizionare Bosna. Meciul, desfășurat pe un teren de asfalt — cu care jucătorii noștri nu sînt obișnuiți — și pe o vreme ploioasă a revenit gazdelor cu scorul de 21—19 (7—9). Handbaliștii noștri au condus la pauză, dar dezavantajați de o serie de decizii ale arbitrului local *Oljaca*, au fost egalați și depășiți la limită în final.

Cel de al doilea meci în care a întîlnit pe campioana R.P.F. Iugoslavia, Banja Luka, a adus selecționatei noastre o splendidă victorie cu scorul de 12—11 (6—6). Handbaliștii noștri au condus în permanență, realizînd adesea (prin *Coman* și *Costache I*) faze de mare spectacol, viu aplaudate de public. Egalată în ultimul minut (11—11), echipa noastră a marcat golul victoriei prin *Fabian*.

Alte rezultate: *Seria I* — Zagreb — Belgrad 18—16; Sarajevo I — Belgrad 18—12; Sarajevo I — Zagreb 12—10; 1. SARAJEVO I 4 p., 2. Zagreb 2 p., 3. Belgrad 0 p. *Seria a II-a*: Banja Luka — Sarajevo II 21—10. 1. BANJA LUKA 2 p., (golaveraj 32—22); 2. București tineret 2 p., (31—32); 3. Sarajevo II 2 p., (31—40).

In finala turneului s-au întrecut echipele orașelor **Sarajevo** și **Banja Luka**. Victoria a revenit primei formații cu scorul de 17—12 (6—3). Pentru locurile 3—4, **echipa de tineret a orașului București** a întîlnit selecționata orașului **Zagreb**. După un meci viu disputat tinerii noștri handbaliști au învins cu scorul de 11—9 (6—4). Pentru locurile 5—6, **Sarajevo II** a întrecut reprezentativa **Belgradului** cu scorul 11—10. Iată clasamentul final al turneului: 1. **Sarajevo I**, 2. Banja Luka, 3. București tineret, 4. Zagreb. 5. Sarajevo II și 6. Belgrad.

Țara noastră — gazda celei de a III-a ediții a „triunghiularului" de floretă fete R. P. Romînă - R. P. Ungară - Italia

In ziua de 13 mai, țara noastră va găzdui cea de a III-a ediție a „triunghiularului" de floretă fete, la care participă echipele reprezentative ale R. P. Romîne — R. P. Ungare și Italiei.

Ințelegînd să acorde toată importanța acestei competiții internaționale, federațiile de specialitate din cele trei țări au alcătuit cele mai puternice echipe. In rîndul acestora figurează *Dömölki* și *Reyto* (R. P. Ungară), *Masciotta* și *Rannio* (Italia), *Maria Vicol*, *Olga Szabo* și *Ana Ene* (R. P. Romînă) ș.a.

DIN EXPERIENȚA FOTBALULUI SOVIETIC

La izvoarele măiestriei

de G. KACIALIN, antrenor principal

Cum este organizată în U.R.S.S. munca de pregătire a tinerilor fotbaliști

Anul 1960 a arătat că sistemul de pregătire a tinerilor fotbaliști a început să dea roade. Aceasta nu înseamnă însă că s-a făcut totul; mai sînt multe de făcut.

In momentul de față, pregătirea fotbaliștilor se face pe trei căi și anume:

1. în colective sportive;
2. în școli sportive de copii și
3. în grupe pe lingă echipele din categoria A.

Colectivele sportive organizează una sau două echipe de juniori (16—18 ani) și una de copii (13—15 ani). Ca și echipele de seniori, cele de juniori participă în campionatele orășenești. Aceste echipe n-au sarcina de a pregăti jucători de mare clasă. Aici se aplică principiul selecției naturale. Cei mai buni juniori trec la echipe de seniori, cei mai talentați la școlile de fotbal de tineret sau în formațiile de tineret de pe lingă echipele de maeștri (clasa A).

Echipele de fotbal ale școlilor de cultură generală participă de fapt, doar în competiții limitate ca timp (mai — iulie, septembrie — octombrie). Școlile nu au posibilitatea de a pregăti cadre de fotbaliști de valoare ridicată.

Secțiile de fotbal ale școlilor sportive de copii sînt chemate să formeze jucători cu calificare înaltă. Ele rezolvă această problemă doar parțial, deoarece baza tehnică-materială a majorității școlilor nu este suficientă pentru organizarea antrenamentelor în tot cursul anului, iar de echipele de maeștri nu sînt legate nici teritorial, nici organizatoric. Desigur, aceasta reduce cadrul de instruire a tinerilor fotbaliști.

Totuși, chiar în aceste școli s-a creat metodica instruirii copiilor și s-a perfecționat măiestria pedagogică a antrenorilor. Cei mai buni elevi ai școlilor de fotbal joacă azi în echipele de maeștri. Ca exemplu poate fi luată campioana țării și deținătoarea cupei, Torpedo din Moscova. Se poate spune că jucătorii acestei echipe Polikanov, Medakin, Suștikov, Manoșin, Gușarov, Sergheev, Doronin au o pregătire fotbalistică clasică: școala de fotbal de tineret și echipa de tineret.

Școlile de tineret nu sînt capabile să satisfacă necesitățile crescînde ale fotbalului de clasă și s-a simțit nevoia să se creeze încă o cale de pregătire a fotbaliștilor. In anul 1957 pe lingă echipele de maeștri au început să se formeze grupe de pregătire a tinerilor fotbaliști. La început, se primeau tineri de 17-18 ani. Se credea că antrenamentele vor putea fi conduse de antrenorii secunzi ale echipelor de maeștri, dar în cel mai scurt timp a devenit clar că sînt necesari antrenori specializați.

Trei ani au fost necesari pentru întărirea organizatorică a sistemului. Am avut de întîmpinat greutăți mari. Totuși, am fost convinși că am ales o cale bună și căutam să perfecționăm sistemul aplicat.

Acum, lucrurile se prezintă astfel: Pe lingă cele 22 de echipe de maeștri din clasa A sînt create grupe de pregătire de tineri fotbaliști (durata de pregătire: 5—6 ani).

In grupa pregătitoare sînt primiți copii de 12-13 ani. Apoi urmează 5 grupe de învățare, pe vîrste, care cuprind cel puțin 100 de elevi. Antrenamentele sînt conduse de trei antrenori specializați.

In grupele pregătitoare de pe lingă echipele din clasa B sînt primiți copii de 14-15 ani. Apoi sînt 3 grupe pe vîrste, cu cel puțin 50 de elevi, ale căror antrenamente sînt conduse de doi antrenori specializați. Durata pregătirii: 3-4 ani.

Nu este greu de socotit că acest sistem de pregătire angajează aproape 10.000 de copii și juniori. A fost semănat un cîmp mare, iar recolta promite să fie bogată: circa 2500 fotbaliști de valoare, anual.

Experiența arată că maturitatea fotbalistică apare la jucători la 19 ani, iar de cele mai multe ori la 21 de ani. Nu se poate forța pregătirea tînărului fotbalist. Din contră, trebuie temperată dorința lui de a urca cît mai repede pe treapta cea mai înaltă. Acesta trebuie să fie principiul care să stea la baza pregătirii lui și trebuie să luptăm cu antrenorii grăbiți, care deseori se fac vinovați de faptul că jucătorii tineri și capabili se ofilesc înainte de a înflori cu adevărat.

Planificînd pregătirea, trebuie s-o împărțim în următoarele etape:

— la vîrsta de 12-14 ani tinerii fotbaliști își însușesc bazele tehnicii și învață „să vadă terenul";

— la vîrsta de 15-16 ani se precizează postul în care vor juca; începe deci, specializarea lor cu accent pe perfecționarea tehnicii individuale; și

— numai de la 17 ani se acordă o importanță deosebită în pregătirea acțiunilor colective în cadrul echipei și perfecționării lor tehnice.

Bineînțeles că pregătirii fizice i se acordă o mare atenție în toate etapele de pregătire, dar mai ales la vîrstele de 12-14 și 15-16 ani.

Această schemă trebuie să orienteze pe antrenor în munca lui.

Trebuie să arătăm aici că cea mai mare măiestrie pedagogică se cere nu din partea antrenorilor de juniori (17-18 ani), ci din partea antrenorilor de copii.

Nu toate echipele de maeștri au înțeles că viitorul lor depinde în mare măsură de modul în care sînt strîns legate de activitatea cu copiii.

Prima sarcină a tuturor echipelor de maeștri este alegerea cea mai minuțioasă a antrenorilor specializați pentru formațiile de copii și juniori.

(Traducere din revista sovietică „Fotbal" de antrenorul N. VÎLCOV).

Voleibaliștii romîni au plecat la Istanbul

Ieri după amiază echipa reprezentativă masculină de volei a țării noastre a părăsit Capitala cu destinația Constanța, de unde urmează să se îmbarce în cursul zilei de astăzi, pentru Istanbul. Sportivii romîni vor participa la un mare turneu internațional de volei alături de reprezentativele U.R.S.S., R. P. Polone, R. P. Bulgaria, R. P. Ungare, Franței, Belgiei, Olandei și Turciei. Din lot fac parte jucătorii: Nicolau, Drăgan, Pavel, Grigorovici, Miculescu, Cherebețiu, Ganciu, Pădurețu, Corbeanu, Derzei și Bărbuță. Întrecerile au loc între 6 și 14 mai.

★

Astăzi are loc la Brașov întîlnirea internațională de volei dintre formațiile masculine Rotation Leipzig, campioana R. D. Germane și Tractorul.

Cupa Davis

Luni după-amiază au sosit în Capitală componenții echipei de tenis a Africii de Sud, care vor susține la sfîrșitul acestei săptămîni meciul cu reprezentativa noastră, în cadrul primului tur al competiției internaționale „Cupa Davis". Oaspeții au deplasat trei jucători: Abe Segal, Albert Gaertner și Julius Mayers. Dintre aceștia vor fi desemnați adversarii noștri în meciurile de simplu, ca și formația pentru jocul de dublu.

Intîlnirea de tenis R. P. Romînă — Africa de Sud se dispută în zilele de 5, 6 și 7 mai (dacă timpul va fi favorabil) pe terenul Progresul din str. Dr. Staicovici.

NOTE EXTERNE

Senatorul Kefauver și gangsterii boxului profesionist american

S-a făcut multă vîlvă, acum cîtva timp, în jurul îndepărtării din lumea boxului profesionist american a lui Fred Norris (fost președinte al întreprinderii Madison Square Garden și „stăpîn" al boxului newyorkez). In cercurile pugilistice de peste ocean se spunea că, o dată cu dispariția din arena marilor afaceri a acestui gangster al boxului profesionist, atmosfera se va purifica, se va pune capăt matrapazlîcurilor de mare anvergură, se vor rupe ițele țesute de conspirația „match-mack"-erilor, a celor care aranjează rezultatele și scot campion pe cine le convine.

Fapte recente vin să arate însă că boxul profesionist american nu se poate însănătoși prin măsuri de genul îndepărtării lui Fred Norris. Rădăcinile răului sînt atît de adînci încît nu e de mirare că gangsterismul înflorește din nou, la scurt timp după dispariția din arenă a lui Norris.

Alarmat de o serie de noi manevre ale bandelor afaceriste care acționează în lumea boxului profesionist american senatorul Estes Kefauver a înaintat Senatului un proiect de lege în vederea creării în cadrul Departamentului Justiției a unui post de „comisar federal pentru box". Acest comisar al boxului ar avea misiunea de a exercita un control asupra afacerilor din boxul profesionist din S.U.A., care au ajuns să ia în ultima vreme forme alarmante.

Senatorul Kefauver a declarat Senatului că unul din motivele care l-au îndemnat să formuleze acest proiect de lege a fost teama ca nu cumva în cazul cînd Sonny Liston (pretendentul numărul 1 la titlul deținut de Floyd Patterson) ar cîștiga campionatul mondial, titlul să cadă din nou sub controlul bandei lui Blinky Palermo, John Vitale și Frank Carbo. „Există dovezi flagrante — *a arătat Kefauver* — că Liston, șalengerul principal al lui Patterson, a suferit influența celor 3 gangsteri notorii pînă în decembrie anul trecut și nimic nu arată că de atunci Liston s-ar fi debarasat de aceștia".

Cei trei gangsteri ai boxului profesionist american, care o dată cu ieșirea din cursă a lui Ingermar Johansson, au început să acționeze pentru a lua în mîinile lor titlul suprem pe care să-l negocieze în continuare, lucrează sub scutul unui „om de paie", managerul Joseph Pep Barone.

Măsura propusă de Kefauver i-ar obliga pe organizatorii meciurilor profesioniste să declare „comisarului federal pentru box" numele managerilor sau proprietarilor contractelor semnate de boxeri, procentul cîștigurilor ce le revin lor din bursele boxerilor, precum și toate informațiile referitoare la organizarea meciurilor.

Așadar, o nouă încercare de a „asana" boxul profesionist din S.U.A., de a pune ordine în aceste cercuri afaceriste murdare, care nu vor să știe de sensul adevărat al întrecerii sportive. Astfel de încercări au mai fost multe. Fără rezultat însă. „Culisele" și-au spus cuvîntul...

In orice caz, faptul că s-a ajuns pînă acolo încît să se discute și în Senat mijloacele de a-l combate pe gangsterii boxului profesionist american, ne dă o idee destul de limpede de ceea ce se petrece azi în sportul american, supus dolarului, modului de viață capitalist.